

GŁOS POMORSKI

Nr. 283 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Przenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub w listowego miesięcznie 2,1 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shil do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz — Konto czekow. Gdańsk nr. 2980. Konto posztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.



Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 3 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 lam. przed tekstem 60 groszy, wśród tekstu 35 groszy za tekstem 28 groszy dla W. M. Gdańska wiersz m/m 8-lam. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd. wiersz m/m 8-lam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd. za tekstem 0,31 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki dla cesty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Kacunki są natychmiast płatne. — Administracja nie podejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

••••• Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. •••••

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 5-go grudnia 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Stosunki polityczne między Polską a państw. bałtyckimi.

Warszawa, 3. 12. (Pat.) W dniu dzisiejszym odbyło się posiedzenie komisji spraw zagr. i wojskowej Senatu. Na porządku dziennym postawione były dwie sprawy, naszej polityki w stosunku do państw bałtyckich w związku z mającym się odbyć niebawem zjazdem ministrów spraw zagr. w Helsingforsie, jakoteż rozpućtych rokowań z Czechosłowacją.

Minister spraw zagr. p. Skrzyński w expose swoim podkreślił, że nasza polityka w stosunku do państw bałtyckich idzie w dotychczasowym kierunku utrwalania związku między temi państwami i Polską i że konferencja w Helsingforsie będzie tego samego charakteru, jak poprzednie konferencje ministrów tych państw. Przewiduje się zawarcie w Helsingforsie umowy arbitrażowej. Min. Skrzyński skorzystał z pobytu swego w Helsingforsie, aby poruszyć z obecnymi tam ministrami te sprawy, które wymagają załatwienia.

Co do rokowań z Czechosłowacją, to p. minister u-

waża, że nie nadszedł jeszcze czas do publicznego ich omawiania.

W dyskusji, która się nad expose p. ministra rozwinęła, podniesione zostały fakty, które wskazują, że stosunki Polski z jednym z państw bałtyckich, a mianowicie z Łotwą przedstawiają się pewne ujemne strony i że obowiązkiem naszego ministra spraw zagr. byłoby dążenie do uregulowania istniejących między temi państwami kwestji spornych i drażniących. Uregulowanie naszej granicy z państwem łotewskim, stosowanie nieuzasadnionych represji w stosunku do obywateli polskich i ludności polskiej, zamieszkałej na Łotwie, winne być przedmiotem baczonej uwagi i troski naszego rządu. Przyjaźielskie stosunki, istniejące między Polską a Łotwą powinny ułatwić znacznie przeprowadzenie tych zagadnień w interesie obu stron. P. minister wyraził nadzieję, że w odpowiednim momencie znajdzie się sposobność do poruszenia i załatwienia spraw na komisji wysuniętych.

Dookoła strajku w Łodzi.

Łódź, 4. 12. (AW.) Sytuacja strajkowa w przemyśle włókienniczym zastrzyła się, wskutek nieustępliwości stanowiska sfer przemysłowych.

Wczoraj min. Sokal konferował z obu stronami. Ro-

botnicy strajkujący postanowili proklamować strajk generalny. Zecerzy i drukarze nie okazują chęci przyłączenia się do strajku.

O konkordat ze Stolicą Apostolską.

Warszawa, 3. 12. (AW.) Na dzisiejszym posiedzeniu komisji konstytucyjnej prezes jej Głabiński zakomunikował, że otrzymał list od premiera, z oświadczeniem, że Rząd uważa obecnie za niemożliwe omawianie sprawy

konkordatu ze Stolicą Apostolską w komisji, a to z uwagi na poufność rokowań dyplomatycznych i dopiero po ukończeniu rokowań Rząd przedstawi Sejmowi projekt konkordatu.

Położenie w Estonji.

Agitacja komunistyczna działa wszelkimi środkami w kierunku niszczenia. Armja estońska wyruszyła na granicę rosyjską.

Tallin (Rewel), 3. 12. (Pat.) Prasa komentuje obszernie ostatni puch komunistyczny. „Paowaleth“ zaznacza: Zamach jest pewnego rodzaju mane teke! fares, który powinien skłonić naszych mężów stanu do poważniejszego niż dotychczas zastanowienia się nad istotnym położeniem państwa.

„Postimees“ podkreśla, że bolszewicy zdają się zdradzać specjalną uwagę na państwa bałtyckie. Musimy — pisze dziennik — wyciągnąć szybko konsekwencje z tego aktu i stanąć do obrony przeciwko wszelkiemu niebezpieczeństwu z zewnątrz.

„Rewaler Bote“ zaznacza, że agitacja komunistyczna działa wszelkimi możliwymi środkami w kierunku niszczenia. Napady na poszczególne osoby wykazują

wyraźnie — pisze dziennik — że mamy do czynienia z czerwonym terorem, wobec którego bledną wspomnienia z r. 1917 i 1918. Dlatego też należy obecnie położyć kres wszelkiemu niebezpieczeństwu, zagrażającemu państwu od wewnątrz. Zrozumiałym obowiązkiem wszystkich partji jest zaprzestanie wszelkich tarć partyjnych.

Berlin, 3. 12. (Pat.) Według doniesień z Rygi, cała armja estońska, licząca 50 000 ludzi, wyruszyła spiesznym marszem na granicę rosyjską.

Tallin (Rewel), 3. 12. (Pat.) Jak donosi komunikat oficjalny, w dniu wczorajszym 17 osób oddano pod sąd wojenny. Siedmiu oskarżonych skazanych na śmierć, rozstrzelano. Na całym terytorjum Estonji panuje spokój i normalne stosunki.

Oredzie prezydenta Coolidge'a.

Stany Zjednoczone nie przysięgają do Ligi Narodów.

Waszyngton, 3. 12. (Pat.) Prezydent Coolidge wydał oredzie do kongresu, w którym zaznacza, że plan Davesa pozwala oczekiwać odbudowy Europy. Stany Zjedn. pozostając nadal niezależne i swobodne w swoich decyzjach, przychodzić będą nadal z pomocą moralną finansową i ekonomiczną, jednakże w tym tylko wypadku, gdy pomoc ta będzie użyta na poprawę sytuacji ekonomicznej. Rząd Stanów Zjedn. nie chce być wciągnięty do sporów politycznych obcych państw, jakoteż nie chce przystąpić do Ligi Narodów. Prezydent jest zwolennikiem przystąpienia Stanów Zjedn. do międzynarodowego trybunału sprawiedliwości, jednakże z zastrzeżeniami, które są już znane światu.

Prezydent pragnie, aby nastąpiło zwołanie nowej konferencji w sprawie ograniczenia zbrojeń, jednakże ze względu na propozycje już przedstawione przez inne rządy w sprawie zwołania konferencji europejskiej należy poczekać na wyniki tej akcji. Prezydent Coolidge nie chciałby popierać konferencji, które dążyłyby do odjęcia swobody działania w zakresie polityki wewnętrznej krajów. Prezydent zaznacza dalej w swoim oredziu, że długi państw zagranicznych winny być spłacone, jednakże warunki spłaty mogą ulegać zmianom w zależności od zdolności finansowej zainteresowanego kraju, nie mniej jednak zaznacza, iż każdy kraj winien wypełnić swe zobowiązania.

Układ niemiecko-angielski został podpisany.

Berlin, 3. 12. (Pat.) Z okazji podpisania niemiecko-angielskiego układu handlowego poranne pisma berlińskie wykazują zadowolenie, że z dwoma wielkimi mocarstwami Stanami Zjedn. i Anglią Niemcy mogły zawrzeć traktaty, oparte na klauzuli wzajemnego największego uprzywilejowania.

W traktacie handlowym z Anglią klauzula największego uprzywilejowania rozciąga się na cła, żeglugę handlową i przybrzeżną, na prawo osiedlania się i za-

kładania towarzystw handlowych. Traktat ten ustala sady rozjemcze dla wypadków spornych oraz dla interpretacji traktatu. Traktat opiewa na 5 lat z jednorocznym wypowiedzeniem i wejdzie w życie po ratyfikacji go przez parlamenty obu państw. Do traktatu dodany jest artykuł, w którym obie strony zobowiązują się, że pod pozorem największego uprzywilejowania nie będą prowadziły polityki celnej na szkodę kontrahenta.

KAWIARNIA „WIELKOPOLANKA“

Zawiadania Szanowną Publiczność, iż od 1-go grudnia występuje codziennie znakomity śpiewak, tenor liryczny opery poznańskiej, zasługujący sobie na uznanie całego ogółu p. Radwan. 12598

W sprawie wychodźstwa polskiego do Francji.

Wniosek nagły posła Kwiatkowskiego i kol. z Klubu Chrześc. Dem. w sprawie układu, zawartego w Paryżu przez przedstawicieli P. P. S. w sprawie organizowania wychodźstwa polskiego w Francji

Polska Agencja Telegraficzna doniosła dnia 25 listopada br. w dwóch długich telegramach, że poseł Kwapiński razem z dwoma „towarzyszami“ zawarł układ z Generalną Konfederacją Pracy (C. G. T.), która znajduje się pod kierownictwem wyłącznie socjalnej demokracji francuskiej, by oddać teże organizacji zawodowe organizowanie robotnika polskiego we Francji. Układ ten przypieczetowano niejako na audjencji p. Kwapińskiego i „towarzyszów“ u francuskiego ministra pracy, Justin Godarda, u którego był tego samego dnia także polski minister pracy, p. Franciszek Sokal.

Co najmniej 4/5 robotników polskich we Francji domaga się własnego polskiego związku zawodowego, ponieważ: a) tylko własny związek robotników należycie interesów specjalnych robotników polskich, dla których francuskie organizacje zrozumienia nie mają, uważając robotnika polskiego we Francji za niepożądaną żywoł obcoplemenny i za niewygodną konkurencję zarobkową;

b) tylko polska organizacja gwarantowałaby utrzymanie robotnika polskiego pod wpływem kultury polskiej i w kontakcie ze społeczeństwem polskim;

c) tylko polska organizacja poręczałaby, że miliony franków, jakie rok rocznie robotnicy polscy płaciliby organizacji zawodowej, zostałyby zużyte wyłącznie na obronę interesów zawodowych płacących składki robotników polskich; d) porozumienie, respektowane przez ogół robotników polskich we Francji, z organizacjami robotniczymi francuskimi w obronie wspólnych interesów zawodowych i zarobkowych, możliwe będzie tylko jeśli zawarte zostanie między organizacją, uznawaną przez robotników polskich we Francji, z organizacjami francuskimi

Słuszność powyżej określonego stanu rzeczy wykazały niezliczone przeszło 20-letnie doświadczenie górników i hutników polskich, przybyłych do Francji z Westfalii i Nadrenji, a tworzących najważniejszą i pod względem społeczno-kulturalnym najlepiej zorganizowaną część wychodźstwa polskiego. Ci górnicy i hutnicy opierali się skutecznie przez przeszło 20 lat dążeniom polskiej partji socjalistycznej, która robotników polskich chciała także wówczas wepchnąć do organizacji socjalistycznych niemieckich w taki sam sposób, w jaki obecnie udało się oddać wychodźstwo polskie we Francji socjalnej demokracji francuskiej.

Najlepszym dowodem słuszności stanowiska wychodźstwa polskiego jest ta okoliczność, że mimo ostrych walk narodowościowych w Niemczech przedstawiciele zawodowej organizacji polskiej w Westfalii i Nadrenji mają od lat niemal 20 na równi z organizacjami niemieckimi dwóch delegatów międzyzwiązkowej komisji porozumiewawczej, t. zw. komisji siedmiu, i nigdy nie było od tego czasu skarg, aby organizowany we własnej organizacji robotnik polski przeszkadzał robotnikowi niemieckiemu w zdobywaniu lepszych warunków pracy i płacy.

Słuszne jest przeto stanowisko wychodźstwa polskiego we Francji, że już wypróbowany środek własnej polskiej organizacji zawodowej najlepiej poręczy pokojowe współżycie między robotnikami polskimi i francuskimi, tem więcej, że 4/5 robotnika polskiego we Francji są przeciwnikami socjalistycznej międzynarodówki dlatego, że z bliska patrzą i na własnej skórze odczuli, jakie wpływy posiada w teje międzynarodowce socjalna demokracja niemiecka, która w stosunku do Polski i Francji była do ostatnich czasów jedynie lewicowym narzędziem imperjalizmu niemieckiego.

Stanowisko panów Mac Donald'a Breitscheid'a i Herbet'a w sprawie zachodnich granic Polski najzupełniej usprawiedliwia poglądy i stanowisko wychodźstwa polskiego we Francji. Wychodźstwo polskie tem więcej ma obowiązek zwrócić uwagę na stanowisko niemieckich, angielskich i francuskich polityków socjalistycznych, że zagrażają głównie interesom warstw rpacujących w Polsce zachodniej, z której głównie rekrutuje się wychodźstwo polskie we Francji.

Wobec tego, że p. poseł Kwapiński i jego dwaj towarzysze partyjni, zawierając układ w sprawie najżywniejszych

interesów wychodźstwa polskiego, postąpili samowolnie wbrew poglądom i interesom wychodźstwa polskiego i ołbrzymiej większości społeczeństwa polskiego oraz wbrew interesom Państwa Polskiego:

wobec tego, że jest wogóle rzeczą niedopuszczalną i nędznie nie praktykowaną, aby przedstawiciele jakiejkolwiek partii prowadzili i zawierali układy z zagranicą w sprawach państwowych i narodowych.

wzywamy Rząd:

1) by natychmiast poczynił odpowiednie kroki celem unieszkodliwienia, jakie grożą interesom wychodźstwa polskiego we Francji i Państwu Polskiego wskutek samowolnego i niezgodnie z prawem postępowania posła Kwapińskiego i jego dwóch „towarzyszów” i podał do wiadomości rządu francuskiego stanowisko Rządu Polskiego w tej sprawie;

2) by pociągnął natychmiast do odpowiedzialności urzędników, którzy wbrew stanowisku Rządu, określonym na 2-dziele Emigracyjnej i wbrew woli interesom ołbrzymiej większości społeczeństwa polskiego dopomogli panom Kwapińskiemu i „towarzyszom” do przeprowadzenia owej oficjalnej czy półoficjalnej misji paryskiej;

3) do przedsięwzięcia wszelkich kroków, jakie okażą się potrzebne i celowe do zapewnienia wychodźstwu polskiemu we Francji możliwości swobodnego organizowania się w stowarzyszenia i związki ku ochronie moralnych i materialnych interesów wychodźstwa.

Warszawa, dnia 28 listopada 1924 r.

Przegląd prasy.

Organizacja naczelnych władz wojskowych jest dziś w Polsce problemem, który koniecznie czeka swego rozwiązania. „Kurier Polski” zachwyca się wzorem Francji.

Przykład Francji jest dla nas decydujący nie tylko dlatego, że przedstawia owoc najgłębszego i najbardziej inteligentnego przemyślenia kwestii z wojskowego punktu widzenia, zarówno w wojnie jak w pokoju, lecz że istniejąca tam organizacja przystosowana jest doskonale do nowożytnych pojęć konstytucyjnej demokracji, tj. nie zacierają żadnych odpowiedzialności prawnych, a przeciwnie godzi warunki wojskowej dyscypliny z pełnym prawem kontroli ciał prawodawczych. Wynik wojny wykazał całą ogromną większość takłej organizacji nad absolutystyczną formą organizacji, której ideałem był system niemiecki, karykatura austriacka.

Przemawiając przeciw absolutystycznemu systemowi organizacji władz wojskowych i „przesunięciu punktu ciężkości władzy istotnej z czynnika konstytucyjnie odpowiedzialnego za nieodpowiedzialny” proponuje „Kurier Polski”:

Tymczasem jest kwestia kapitalnego znaczenia, żeby dyskusja nad tem problemem odbywała się nie pod politycznym, lecz wyłącznie rzeczowym kątem widzenia.

Do tego uzupełniony projekt rządowy doskonale się nadaje. W swym punkcie głównym w przepisach o roli generalnego inspektora, oznacza on bardzo znaczne rozszerzenie jego zakresu działania w stosunku do projektów poprzednich. Projekt obecny idzie w tym względzie daleko poza swój francuski pierwowzór. Generalny inspektor, kierujący wszystkimi operacyjnymi i koncentracyjnymi pracami sztabu generalnego, tudzież przygotowaniem planu mobilizacji, będący więc pod tym względem bezpośrednim przełożonym szefa sztabu także podczas pokoju, jest czymś więcej, niż — jak w organizacji francuskiej — technicznym organem doradczym ministra wojny. Wchodzi on u nas bezpośrednio w wojskowy aparat administracyjny, gdy we Francji pozostaje podczas pokoju niejako na boku od administracji. Odchylenie to od francuskiego systemu uzasadnione jest dostatecznie różnicą naszych a francuskich stosunków — nie przekracza zaś granicy, zakreślonej przez konstytucyjny postulat odpowiedzialności.

Memento pod adresem prasy wogóle wypisuje „Rzeczpospolita”, która przypomina jak dziennikarz angielski Sanders przesyłał swej londyńskiej gazecie bez wszelkich uwag dosłowne tłumaczenie napastliwych artykułów niemieckich i zdaniem Bülowa tem postępowaniem najbardziej szkodliwym Niemcom.

Tak samo i u nas. jeżeli kto chciałby popsuć nasze stosunki z Czechami, Włochami, Francją i innymi państwami, wystarczy, jeżeli do prasy owych państw telegrafowałby wynurzenia naszych dzienników, wymierzone przeciwko ministrom danych państw i ich polityce. Mussolini jest stale atakowany przez organy lewicowe, i to na podstawie faktów nieprawdziwych. Taksamo i p. Poincaré był celem ataków w dziennikach, chętnie dających lekce dobrego tonu innym gazetom, jak należy się zachować w stosunkach międzynarodowych, aby nie narazić na szwank interesów Państwa Polskiego.

Należy wspomnieć o tych szkodach politycznych, wyznaczonych przez prasę warszawską interesom międzynarodowym Polski, w chwili, gdy postawiono na porządku dziennym i podano pod dyskusję kwestię przyzwoitości w prasie. Istnieje bowiem podwójna nieprzyzwoitość: w słowach i w wyborze tematów. Ta pierwsza jest nieprzyjemna dla napastowanych osób, ale politycznie mniej szkodliwa — o ile nie są to politycy zagraniczni — niż druga, która wyborem tematu i sposobem jego ujęcia naraża na szwank interesy całego państwa. Skoro chcemy wytypić nadużywanie słów mocnych, powinniśmy także zwalczać nieprzyzwoitość polegającą na tem, że pisarz polityczny nie poddaje się dyscyplinie ogólnopństwowej, lecz folguje nawet w dziedzinie stosunków międzynarodowych swoim sympatiom albo antypatiom osobistym, fantazjom, chimerom lub wyrachowaniom wewnętrznopolitycznym. Prasa polska, pisząc o stosunkach zagranicznych, musi zdawać sobie sprawę, że jej wystąpienie cudzoziemcy łączą z Polską.

Pp. Mussolini, albo Bethlen, albo dr. Benes mogą publicznie polskiemu nie przypadać osobliście do smaku, lecz nie wolno mu krytykować ostro lub nawet hrudalnie wtedy, gdy chodzi tylko o ich politykę wewnętrzną we Włoszech, na Węgrach lub w Czechach.

Z Senatu.

Na posiedzeniu Senatu z dnia 3 bm. sen. Jackowski referował w imieniu komisji prawniczej sprawę wniosku sen. Thulliego (Chrześc. Dem.) w sprawie wyłączenia byłych kościołów, znajdujących się w rękach prywatnych. Wnioskodawca domaga się od rządu wniesienia ustawy pozwalającej wyłączenia z odszkodowaniem byłych kościołów i klasztorów, będących w rękach prywatnych celem przywrócenia ich pierwotnemu przeznaczeniu. Komisja rezolucję odpowiednią uchwaliła i prosi o przyjęcie jej przez Senat.

Przeciwko wnioskowi komisji zabierali głos sen. Körner (kl. żyd.), wskazując, że forma wniosku ma cechy inicjatywy ustawodawczej oraz sen. Dobrucki (Piast), zauważając, że ludność przyzwyczaiła się, że niektóre kościoły i klasztory mają obecnie inne przeznaczenie. Podnoszenie więc tej sprawy wprowadziłoby tylko niepokój.

W głosowaniu rezolucję uchwaloną przez komisję przyjęto.

Z kolei sen. Rotenstreich (kl. żyd.) referował sprawę wniosku o wezwanie ministra kolei do wprowadzenia zmian w taryfach kolejowych na kolejach polskich dla przewozu mąki zbożowej. Odpowiednią rezolucję Senat w głosowaniu uchwalił, jak również przyjął następnie po referacie sen. Woźnickiego nowelę

do dekretu o widowiskach w sprawie opłat za cenzurowanie filmów i wystawianie legitymacji filmowych, wraz z rezolucją sen. Thulliego, wzywającą, aby wpłynąć na władze cenzury filmów w kierunku przeprowadzenia ostrzejszej niż dotychczas cenzury filmów i odrzucanie wszelkich filmów, będących wykroczeniem przeciwko moralności publicznej, bądź będących szkołą zbrodni.

Po referacie sen. Nowodworskiego (Chrześc. Dem.) przyjęto bez dyskusji ustawę o pobieraniu od dłużników byłych rosyjskich banków ziemskich specjalnego dodatku na pokrycie kosztów administracyjnych. Bez dyskusji przyjęto następnie po referacie sen. Łubińskiego (Chrześc. Nar.) projekt ustawy o zwolnieniu od podatków i opłat publicznych państwowych i samorządowych osób, korzystających z prawa eksterytorjalności oraz szefów zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych w Polsce.

Na tem posiedzenie zamknięto, gdyż punkt sprawozdania komisji skarbowo-budżetowej o projekcie noweli do statutu Banku Polskiego został zdjęty z porządku dziennego, ponieważ sprawa znajduje się w komisji prawniczej Senatu.

Następne posiedzenie wyznaczono na czwartek dn. 11 grudnia br.

Dodatkowy preliminarz budżetowy na rok 1924.

Warszawa, 3. 12. (Pat.) Senacka komisja skarbowo-budżetowa pod przewodnictwem sen. Adelmana (Chrześc. Dem.) przystąpiła do obrad nad dodatkowym preliminarzem budżetowym na rok 1924.

Sen. Buzek (Piast) jako referent generalny budżetu na rok 1924 wygłosił dłuższe przemówienie, w którym przytoczył szereg danych, ilustrujących wykonanie budżetu. Tak więc po stronie wpływów z podatków bezpośrednich w ciągu całego roku będzie można się spodziewać 466 milionów złotych, zaś z podatków pośrednich, ceł, monopolów i opłat 681 milionów, zł., co w sumie daje 1.147 milj. zł. Dochody administracyjne i z przedsiębiorstw wynoszą 190 milj. zł. tak więc ogólna suma dochodów budżetowych osiągnie kwotę 1.338 milj. zł., wydatków zaś budżet wykazuje 1.457 milj. zł. tak,

że deficyt budżetowy w ten sposób będzie wynosił 121 milj. zł. Jeżeli się do tego doda jeszcze inne wydatki nie objęte budżetem na rok bieżący otrzyma się ogólną cyfrę nie pokrytą dochodami budżetowymi w kwocie 468 milj. zł. Jeżeli jednak uwzględnimy dochody budżetem nie objęte, które na dzień 31 października osiągnęły kwotę 485 milj. zł., to zobaczymy, że faktycznie będzie osiągnięta przewyżka dochodów nad wydatkami w r. 1924. Następnie komisja przystąpiła do dyskusji ogólnej, w której zabierał głos szereg senatorów. Z kolei po przystąpieniu do dyskusji szczegółowej komisja przyjęła następujące części dodatkowego preliminarza na rok bieżący: Sejm i Senat, Prezydium Rady Ministrów i budżet M. S. Wojsk.

Tydzień Obrony Kresów Zachodnich.

Warszawa, 3. 12. (AW.) Dziś rozpoczął się „Tydzień Obrony Kresów Zachodnich” pod protektoratem premiera Grabskiego. Uroczystości związane z Tygodniem rozpoczęły się nabożeństwem, celebrowanym

przez kardynała Kakowskiego w kościele św. Krzyża o godz. 10 rano. Wieczorem w sali T-twa Wioślarskiego odbyła się akademja Z. O. K. Z.

Gdańsk a Liga Narodów.

Gdańsk, 3. 12. (AW.) Sekretarjat Ligi Narodów postanowił postawić na porządku dziennym najbliższej sesji Ligi, prócz projektowanych dotąd punktów 3 nowe dotyczące Gdańska:

1) Nominacja wysokiego komisarza Ligi Narodów w Gdańsku (termin urzędowania Mac Donella kończy się w marcu).

2) sprawa przyłączenia się W. M. do konwencji i układów międzynarodowych w myśl układu polsko-gdańskiego z dnia 9 listopada 1920 r.,

3) sprawy sporów prawnych między Polską a W. Miastem, które zostały przedstawione do rozstrzygnięcia Wysokiemu Komisarzowi Ligi

Rokowania francusko-niemieckie.

Paryż, 3. 12. (Pat.) „Matin” dowiaduje się, że rokowania handlowe francusko-niemieckie idą w kierunku porozumienia europejskiego w sprawie produkcji i rozdziału żelaza, węgla i stali z uwzględnieniem: 1) konieczności przyznania należytego miejsca przemysłowi gór-

niczemu Anglii oraz przemysłowi metalurgicznemu innych krajów europejskich, 2) obowiązku unikania zarówno malthuzjonizmu ekonomicznego, jak i nadprodukcji oraz 3) poszanowania praw krajów na produkty żelaza i węgla.

URUCHOMIENIE LINJI KOMUNIKACJI POWIETRZNEJ.

Warszawa, 3. 12. (Pat.) Departament eksploatacyjny Ministerstwa Kolei prowadzi pertraktacje w sprawie uruchomienia następujących linii komunikacji powietrznej wewnątrz kraju:

1) Warszawa—Poznań do granicy polsko-niemieckiej; Gdańsk—Łódź—Katowice—Kraków z odnogą Łódź—Warszawa; 3) Kraków—Lwów.

Pozatem departament eksploatacyjny Ministerstwa Kolei w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagr. podejmuje akcję celem połączenia Krakowa z Wiedniem i Lwowa z Bukaresztem drogą powietrzną. W razie uruchomienia linii Warszawa—Poznań stanie się aktualną sprawa przedłużenia jej do Berlina. Linje te byłyby uruchomione na wiosnę 1925 r.

SPRAWA BESARABJI.

Bukareszt, 3. 12. (AW.) W kołach parlamentarnych utrzymuje się uporczywie pogłoska, że sowieci gotowi są zrzec się pretensji do Besarabji na korzyść Rumunii, jeżeli w zamian rząd rumuński zrzeknie się pretensji do sum skarbu rumuńskiego ewakuowanych podczas wojny do Moskwy. Dzienniki zbliżone do rządu oświadczają, że wprawdzie rząd rumuński nie otrzymał takiej propozycji, jednak na wspólnej konferencji z delegatami sowieckimi, odbytej w swoim czasie w Wiedniu, stwierdzono gotowość dalszych rokowań na wspomnianej zasadzie.

POGRZEB PUCCINIEGO

Medjolan, 3. 12. (Pat.) Odbył się tu uroczysty pogrzeb Pucciniego. W pogrzebie wzięli udział przedstawiciele rządu i władz miejscowych oraz nieprzebrane tłumy publiczności.

Na alarm przeciw niebezpieczeństwu bolszewickiemu woła „Il. Kurj. Codz.”:

Zachodzi tu pytanie, dlaczego obecnie bolszewicy tak intensywnie pracują, dlaczego tak się spieszą?

Przecież pozornie stosunki między Unją republik sowieckich a państwami europejskimi zaczynają się układać mniej więcej normalnie; Prawie we wszystkich stolicach starego kontynentu rezydują oficjalnie przedstawiciele rządu sowieckiego, ambasador bolszewicki usadowił się w Paryżu, raz wraz jakiś rząd uznaje Rosję de jure. A mimo tego sowieci spieszą się z wywołaniem pożogi.

Przyczyna więc tego pośpiechu leży gdzieś indziej — nie w zewnętrznych stosunkach rosyjskich lecz w warunkach wewnętrznych. Komunizm bowiem jako system społeczny, jako teoria ekonomiczna zbankrutował praktycznie w zupełności.

Bolszewizm poprostu zjadł i strawił to wszystko, co pozostało po dawnej gospodarce, sam jednak nie stworzył i nie wyprodukował niczego. Rosja stoczyła się na dno ekonomicznej ruiny. Dla podniesienia jej potrzebny był

przyływ świeżych zasobów, powiedzmy jasno, świeżych kapitałów.

„Rewolucja światowa”, to nasza ostatnia karta — powiedział Lenin — i dzisiaj bolszewicy tę ostatnią kartę starają się wygrać.

Jeszcze raz więc próbują za wszelką cenę wywołać rewoltę w państwach ościennych odwrócić uwagę głodnych mas swych niewolników od zagadnień wewnętrznych i zjednoczyć partię w obliczu wspólnego niebezpieczeństwa. Działanie na zewnątrz, to jedyna droga, jaka im pozostała.

Bolszewików popycha w tym kierunku konieczność życia, muszą albo rozerwać, krepujący ich pierścień — albo zginać.

„Towariszezi my w płamionem kolce!” (Towariszezi my w ognistym pierścieniu) — woła poeta sowiecki Demian Biednyj.

I to powinna i musi Europa zrozumieć. Obrona czynna przed atakiem bolszewizmu to już nie postulat dyplomatyczny, lecz pierwszy nakaz państwowego instynktu samozachowawczego.

Deka.

Masowe morderstwo w Niemczech.

Pewien dyrektor zamordował wszystkich mieszkańców willi, a siebie poranił by odwrócić podejrzenie od siebie.

Wiedeń, 3. 12. (Pat.) Z Berlina donoszą o masowym morderstwie w pewnej willi w Siegen. Kiedy dyrektor Algersstein wieczorem o godz. 6 powracał z pracy do domu, na progu napadło go kilku bandytów, którzy go zranili ciężko sztyletami. Raniony Algersstein, wzywając pomocy, przyczołgał się do willi dr Müllera. Urzednicy kolejowi pospieszyli mu z pierwszą pomocą, a następnie został on przewieziony do szpitala. Jest nadzieja, że wyzdrowieje. Zona dyr. Algersteina zginęła od 18 pchnięć sztyletem. Siostrę dyrektora znaleziono martwą w kuchni a zwłoki matki w łazienkach. Dwóch pomocników biurowych zamordowano w niżej położonych ubikacjach willi. W korytarzu znaleziono zwłoki szofera i jednego z robotników. Dwunastoletnie dzie-

ko zginęło bez śladu. Bandyci obrabowali górne pokoje willi i podpalili ją. Pożar rozszerzył się tak szybko, że służąca śpiąca na poddaszu poniosła śmierć w płomieniach. Benzynę bandyci wzięli z samochodu ciężarowego, który później znaleziono o kilka kilometrów od miejsca zbrodni.

Wiedeń, 3. 12. (Pat.) „Wiener Allgemeine Ztg.“ donosi z Berlina: Śledztwo w sprawie masowego morderstwa w Siegen dało sensacyjne wyniki. Okazało się bowiem, że jedna z ofiar napadu, mianowicie dyrektor Algersstein sam zamordował wszystkich mieszkańców willi i funkcjonariuszów oraz następnie poranił siebie aby odwrócić podejrzenie od siebie.

Obecne przesilenie w przemyśle

Wywiad z prezesem Izby Przemysłowo-Handlowej w Czarlińskim.

Wobec toczącej się obecnie walki na pióra w sprawie przyczyn kryzysu w polskim przemyśle, w której to walce prasa codzienna przyjmuje często wręcz odmiennie stanowisko, postanowiliśmy zasięgnąć informacji u osobistości tak wybitnej i ogólnie poważanej jaką jest p. prezes Czarliński. Pan prezes mimo ogromu pracy udzielił nam niezmiernie cennego wywiadu, z którym postanowiliśmy się podzielić z szerszym gronem naszych czytelników.

Na zapytanie: **Dlaczego utraciliśmy zdolność konkurencyjną zwłaszcza w stosunku do najgroźniejszego rywala Niemiec...?** Pan prezes odpowiedział nam co następuje:

Przemysł niemiecki w czasie wojny nie prawie nie stracił na swej wartości, ponieważ obca noga nieprzyjacielska nie postąpiła ani na chwile na ziemi niemieckiej. Inaczej sprawa się miała z Polską, która w czasie wojny dla rozlicznych powodów nieprzyjacielskich stała się hotelem zalednim.

Niemcy silili się na to, aby podczas swej okupacji zniszczyć przemysł polski do szczytu. Okres inflacyjny Niemcy zdołali lepiej dla siebie wykorzystać poczynione zostały w tym okresie znaczne inwestycje względnie reorganizacje, tak np. sławne zakłady przemysłu wojennego Kruppa obecnie wyrabiają maszyny rolnicze i konwie do mleka.

Okres inflacyjny w Polsce pozwolił na częściową odbudowę naszego przemysłu, jednakże o większych inwestycjach lub przeistoczeniu systemu produkcji mowy być nie mogło.

Jakie są dalsze przyczyny nadmiernej wzrostu kosztów produkcji?

Obecnie cały szereg przyczyn jak: mniejsza ilość i wydajność pracy, większe obciążenie socjalne, gorsze maszyny, stawiają nas o 40 procent gorzej wobec zagranicy. Odnosi się to zwłaszcza do Niemiec, gdzie się pracuje więcej i lepiej. W tych warunkach przemysł nasz nie może sprostać konkurencji zagranicznej.

Dzięki temu, że polski przemysł pracuje przy kosztach o 40 proc. droższych, by móc istnieć, musi być broniony za pomocą ustawodawstwa celnego, w przeciwnym bowiem razie Polska zostałaby wprost zalana wrybami niemieckimi. Wysokie cła mają jednakże ujemne strony, wprowadzają niezdrowe monopolistyczne warunki produkcji, zabijają konkurencję, działają jak narkotyk.

Jak się przedstawia obecna sytuacja w przemyśle metalowym?

Paryż, 2. 12. (PAT) Delegacje handlowe francuska i niemiecka wysłuchały opinii rzeczoznawców metalurgicznych, którzy domagali się zasięgnięcia rady zainteresowanych grupowań przemysłowych obu krajów

Szczególnie dotkliwe odbija się drożyzna surowca, zwłaszcza rudy żelaznej i węgla. Wysoko procentowe rudy żelazne sprowadzane przed wojną częściowo ze Szwecji, głównie z zagłębia Donieckiego w Rosji są nam obecnie niedostępne. Musimy się zadawać rudą krajową, która jest gorsza i droższa się kalkuluje dzięki temu, że jest niskoprocentową.

Krajowe ceny na węgiel są nadmiernie wygórowane. Kopalnie węgla nie przeprowadzają potrzebnych inwestycji i ulepszeń, gdyż nie rozporządzają odpowiednimi kapitałami. Zbyt wygórowane ceny rudy żelaznej i węgla przyczyniają się w dodatku do nienormalnego wzrostu kosztów własnych w przemyśle metalowym, gdzie na 100 złotych kosztów własnych przypada 75 — 78 na materiały, a 25 — 22 na robociznę plus generalia.

Co może się przyczynić do postawienia polskiego przemysłu na nogi?

Istnieje ścisła zależność między czasem pracy u nas a zagranicą, między ustawodawstwem socjalnym poszczególnych państw. Robotnik polski musi tak długo i tak wydajnie pracować jak robotnik niemiecki, angielski. Polska posiada ustawodawstwo socjalne najbardziej posunięte: dzięki uroplom robotniczym i innym jeszcze okolicznościom robotnik polski pracuje o 40 dni krócej niż zagranicą. W tym wypadku musi mieć miejsce bezwzględne wyrównanie czasu pracy.

Polscy przemysł, chcąc się ostać wobec konkurencji zagranicznej musi pracować przynajmniej tyle, i tak wydajnie, jak w Niemczech, także pod względem urządzeń technicznych i organizacji pracy nie może być daleko w tyle.

Reorganizacja urządzeń technicznych w duchu nowoczesnym natrafi jednak na olbrzymie trudności, gdyż wymaga znacznych inwestycji. Stworzenie własnych kapitałów wymaga większej ilości czasu i lepszego nakładu pracy.

Pożyczki zagraniczne mogłyby przynieść znaczną ulgę i pomóc do przekształcenia polskiego przemysłu w duchu nowoczesnym.

Powyzsza akcja nie osiągnęła jak dotąd poważniejszych rezultatów.

O ile nawet zagranica zaofiarowuje nam swój kapitał, to robi to na tak niedogodnych warunkach pod względem czasu i stopy, że propozycje te trudne są do zrealizowania.

J. Kr — ski.

przed ustaleniem podstaw tekstu dla dalszych rokowań. Rzeczoznawcy niemieccy wyjechali wieczorem do Berlina.

*

List z Górnego Śląska.

Zanik strojów ludowych na Śląsku i jakie czyniki na to się złożyły. — Jak wygląda strój ludu śląskiego? — Wyrok sądu w Lipsku przeciwko powstańcom a my. — Jak Niemcy sabotują przepisy polskie. — Dalszy wywóz robotników do Francji. — Kilka słów o uędzy.

(Od naszego korespondenta górnośląskiego).

Katowice, 2 grudnia

Piękne ludowe stroje śląskie weszły, jak się zdaje, w stadium zaniku. Strój wiejski mężczyzn, składający się z czerwonej kamizelki, średniej długości surduta z połyskującymi dwurzędowymi guzikami metalowymi (srebrnymi) i obcisłych spodni w wysokich butach o lśniących cholewach, strój ten, uzupełniony czapką futrzaną lub kapeluszem filcowym z szerokimi skrzydłami i kolorową chusteczką ledwabną na szyi, prawie że zanikł już od lat. Jedynie tylko gospodarze w Rozbarku pod Bytomiem pozostali wiernymi strojowi przodków.

Ostatni raz miałem sposobność podziwiania tych pięknych malowniczych strojów chłopskich, gdy w roku 1922 banderla konna rozbarskich gospodarzy na czele wojska polskiego wkroczyła do Katowic.

Nierównie dłużej utrzymał i utrzymuje się strój ludowy kobiet. Utrzymały się we względnej czystości nawet pewne odmiany strojów który inny jest w powiecie katowickim, a inny w powiecie raciborskim lub polskim. Kilka takich odmian rozróżnić można. Strój kobiet składa się z „kiecki“ (sukni) faldzistej i stanowiącej całość ze zszytym z nią staniczkiem i „jakli“ (od niem. „Jacke“) względnie kacieczka z długimi rękawami zapinanego od samej szyi małymi guzikami. Strój uzupełnia szeroka zapaska, sięgająca dołnego brzegu „kiecki“ i chusta, w różny sposób mogąca okrywać głowę. Meżatki pod chustą noszą czepek biały wyszywany lub całkiem z koronek sporządzonej Chustki, zazwyczaj czerwona (purpura), zdobna w różne wzory kwiatów, przeważają się szczególnie na głowie na kształt czapki lub turbanu a w końcu głowę lekko nakrywa się, w lecie ledwabnym szalikiem (złożonym w formie trójkąta) a w zimie większą i ciepłą chustą. Na szyi noszą kobiety sznury koral lub bursztynu, zwykle z krzyżkiem lub medalionkiem na piersi. W lecie, zwłaszcza na wesela i innych uroczystościach, z powodu gorąca (tańce!) zamiast żakietu kobiety przywdziewają tylko podstanieczkę białą z krótkimi a szerokimi rękawami z koronkami, ściąganiem wstążką powyżej łokcia.

Dodać należy, że wszystkie te części ubrań ozdobne są koronkami lub wzorami wyszywanych, nieraz bardzo misternymi i wmiarę zamożności właścicielki świąteczny strój jej często znaczny cenniejszy jest od stroju niejednej elegantki wielkomiejskiej z tem jednak, że taka elegantka zależna od stale zmieniającej się mody więcej niż żyć musi na swe stroje niż właścicielka znająca tylko jedną starą modę ludową.

Zachowanie stroju ludowego na Śląsku zawdzięczać należy głównie pracy oświatowej duchowieństwa i prasy polskiej, która niekiedy słusznie obawiała się, że ludność, porzucając stary strój i igrząc powoli do stroju miejskiego jako „fajniejszego“, bo stroju „panów“ t. j. Niemców, z czasem nabierze manier niemieckich i wynarodowi się. Co do tego obecnie w Polsce wojnej, niebezpieczeństwa niema, bo wszak cała inteligencja polska równie po europejsku się ubiera, jak inteligencja niemiecka, angielska czy francuska. Zaś inteligencję niemiecką na Śląsku polskim w ostatnich latach prawie całkiem wyparła inteligencja polska. Ale dlatego też właśnie ludność wiejska z mniejszymi skrupułami niż przedtem, stopniowo odzwyczajają się od swych dotychczasowych strojów. Zmiana ta rozpoczęła się od młodszej i najmłodszej generacji. Rodzice albo raczej matki wprawdzie nie zmieniają już swego stroju na swe stare lata, jednakże dzieci swoje zaczynają ubierać „po pańsku“ po cichu może tusząc sobie,

H. RIDER HAGGARD.

ONA.

Powieść

(70)

DZIEJE NIEZWYKŁEJ WYPRAWY,
(Tłum. Bron. Falk).

Miłość jest jako kwiecie w pustyni.

Jest jak arabski aloes, który raz tylko zakwita i ginie; zakwita na gorzkiej pustyni żywota a piękność jego ośniewa wśród pustki, jak gwiazda, która wschodzi po burzy.

Tam w górze świeci słońce, które jest duchem ożywym; wokół odczuwa się jego boskość.

Na odgłos kroków zakwita, mówię kwiat miłości; zakwita, powtarzam, i składa swą piękność u stóp przechodnia.

Ten zrywa kwiecie, zrywa czerwony kielich, pełen miodu i unosi; unosi przez pustynię, dopóki kwiat nie wziędnie dopóki ciągnie się pustka.

Na pustyni życia jeden tylko doskonały rośnie kwiat.

Kwiatem tym jest miłość.

Jedna tylko gwiazda przyświeca nam przez mgły w czasie wędrówki.

Gwiazdą tą jest miłość!

Jedna tylko nadzieja przyświeca nam w nocy rozpacz.

Nadzieją tą jest miłość!

Wszystko inne jest kłamstwem. Wszystko inne, to cień, padający na wodę! Wszystko inne, to rzecz nieuchwytna i znikoma.

Któż może określić znaczenie lub bezmiar miłości?

Rodzi się z ciała, ma siedzibę w duszy. Od obu ciągnie korzyści.

Gdyż piękność jest jako gwiazda

Pod różnemi przejawia się postaciami, ale

wszystkie są piękne. Nikt nie wie, gdzie gwiazda zejdzie. Nikt nie wie, gdzie się schyli do zachodu.

Potem zwracając się do Leona i kładąc mu rękę na ramieniu, zaczęła śpiewać jeszcze głośniejsze jeszcze bardziej triumfalnie, wypowiadając ulotne zdania, które stopniowopotężniały i przechodziły z wyidealizowanej prozy w czystą, pełną powagi poezję.

Od dawna cię miłowałam, kochanku mój, a jednak miłość ma nie osłabła.

Od dawna czekałam cię i oto nagroda blisko — oto nagroda już tutaj!

Daleko stąd ujrzałam ciebie raz pierwszy, ale mi cię zabrano.

Później na twoim grobie zasiałam nasiona cierpliwości, oblałam łzami pokuty i tchnęłam w nie życie. Teraz zakwitły teraz przynoszą owoce. Wyrosły z głębi grobu. Wyrosły z pośród zmarzłych kości i popiołów zmarłego.

Czekałam i spotkała mnie nagroda.

Przetrwalam śmierć i śmierć wraca mi to, co zmarło.

I cieszę się, gdyż szczęśna jest ma przyszłość.

Wieczyste łąki, przez które iść będziemy, zdobną świeżą rufą.

Godzina bliska. Mrok nocy ustąpił w doliny. Świt całuje skaliste wierchołki.

Mięka będzie nasza pościel, łatwa nasza wędrówka.

Człoto przyozdobimy królewskim diademem.

Z czcią, z uwielbieniem skłonią się przed nami narody świata.

Oślepi ich nasza piękność i moc.

Pokolenia przetrwa wielkość nasza, tocząc się jak grzmiały wóz przez pył niezliczonych dni.

Z uśmiechem na ustach schodźcie nam będzie życie, czeka nas zwycięstwo i chwała.

Uśmiech nasz będzie jak światło dzienne, które się złoci na wzgórzach.

W górę! Z triumfu na triumf!

W górę! Ku niezmierzonej potędze!

W górę! Bez wycieńczenia, skapani w blasku i świetności!

Aż przeznaczenie się spełni i noc pochłonie wszystko.

Przerwała swój dziwny, niezwykle podniosły śpiew alegoryczny, o którym opis mój może dać jedynie słabe pojęcie i rzekła:

— Być może nie wierzysz słowom moim, Kallikratesie, być może sądzisz, że cię okłamuję, że nie przeżyłam nieprzeliczonych lat i żeś nie urodził się dla mnie raz wtóry. Nie... Nie sil się na błąd uśmiech zwątpienia, gdyż wierz mi, niema tu omyłki. Prędzej słońce zatrzyma się w biegu, prędzej jaskółka zmyli drogę do gniazda, nim dusza moja splami się kłamstwem i wyrzeknie się ciebie, Kallikratesie. Oślepi mnie, wydrzej mi oczy, niech mnie pochłonie wieczna noc, a jeszcze uszy moje pochwyćą dźwięk twego niezapomnianego głosu, bijący silniej w odrzwia moich zmysłów niż dźwięk mosiężnych trab. Odbierz mi słuch, każ mi odszukać się między tysiącami, a wywołam cię po nazwisku; tak, zabierz mi wszystkie zmysły, pozostaw mnie ślepa i głucha z nerwami, które nie są zdolne odczuć dotknięcia a jednak serce moje skakać będzie w piersi, jak płód w łonie matki i wołać głośno: Oto Kallikrates! Dziś ja czuwająca, widzę kres mego nocnego czuwania. Ja, która żyłam wśród nocy, oglądam zejście jutrzeńki.

Umilkła na chwilę, a potem mówiła dalej:

— Ale jeśli serce twoje nie uznaje dotąd tej niezbitnej prawdy, jeśli pragniesz jeszcze dowodu na to, co wy daje ci się niepojętem, dostarczę ci go zaraz; i tobie również, mój Holly. Weźcie do rąk lampy i pójďte za mną!

Bez chwili wahania — po prawdzie, o ile się o mnie rozchodzi, wyrzekłem się już prawie funkcji myślenia wobec faktów które czyniły myślenie rzeczą zgoła nieużyteczną, gdyż myśl uderzała co godzinę bezsilna w czarny mur cudowności — wzięliśmy lampy i poszli za nią.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

że w takim stroju dzieci ich później łatwiej znajdą jakieś stanowisko, aniżeli w stroju chłopkim. Kto im to za złe weźmie? Aprzeżeń mimo wszystko szkoda zanikać owych barwnych i malowniczych surdutów i czapek z piórami, na weselach fruujących, „kiecek” fałdzystych i „kabatków” koronkowych, które przypominały przychodniowi, że znajduje się na Górnym Śląsku...

Na powyższym rozdziale prawie że niepolitycznym niechże mi wolno będzie skreślić w drugim rozdziale chociaż najważniejsze momenty z życia politycznego na Śląsku doby ostatniej. Dla braku będącego do mojej dyspozycji miejsca streszczę się tylko do zaznaczenia faktów, dołączając gdzieś niedługo krótki komentarz.

Na czoło wszystkich spraw wybiła się sprawa wyroku sądu rzeszy w Lipsku, mocą którego głównego oskarżonego Wiczorka jako b. przewodniczącego grupy Związku byłych powstańców w Bujakowie skazano „za zdradę stanu” na 2½ roku twierdzy. Grupa powstańców w Bujakowie zareagowała już na ten wyrok, uchwalając jednogłośnie rezolucję, wzywającą władze polskie do represaliów, gdyby Niemcy nie wypuścili na wolność reszty, tj. około 75 aresztowanych Polaków. Rezolucja domaga się aresztowania wszystkich b. członków „Selbstschutz” i innych niemieckich organizacji półwojskowych, mieszkających lub pracujących na Śląsku polskim. Nadmienić należy, że cała polska prasa na Śląsku w najwyższym stopniu oburzona jest wyrokiem lipskim, który nazywa niesprawiedliwym i haniebnym. Natomiast prasa niemiecka półmilczkiem nad sprawą tą przechodzi o ile zaś ją porusza, usiłuje dowieść słuszności wydanego wyroku niemieckiego, a taki naprzykił „Oberschl. Kurier” z Król. Huty (w polemice z „Górcem Śląskim”) odważa się nawet grozić Polakom przed zastosowaniem jakichkolwiek represali.

Władze polskie z wprost bezprzykładną cierpliwością śledzą wybrki tutejszej niemieckiej prasy, szowinistycznej i potrzeba już zdrady stanu lub podobnej zbrodni, ażeby im dać nauczkę, częstokroć nawet niewiele bolesną. Skonfiskowano w tych dniach jeden numer „Kattowitzer Ztg.” i bytomskiej „Ostdeutsche Morgenpost”. Ale to nic; rada ministrów odebrała debit pocztowy „Oberschl. Wandererowi”, wychodzącemu w Gliwicach (na Śląsku Opolskim) a posiadającemu także na Śląsku polskim wśród Niemców tutejszych liczny czytelniów. — W Katowicach istnieje nawet filja „Wanderera”. Jakż skutek wykazała uchwała polskiej rady ministrów? Oto ten, że poczta polska wprowadziła nie pośredniczy już w dostarczaniu „Wanderera”, zato jednak pismo to całym pakami wysyła się do filii katowickiej koleją, a stąd różnymi drogami i sposobami na całe województwo i inne dzielnice Polski

Położenie gospodarcze na Śląsku wciąż jeszcze jest niezwykle ciężkie. Skarżą się nie tylko i przedewszystkiem robotnicy, którzy nie mogą wyżyć za marny grosz ciężko zarabowany, ale skarżą się także kupcy i handlowcy. Przeważającą część ludności stanowią robotnicy, którzy dawniej, za t. zw. „lepszych czasów”, byli główną ostoją kupca i rzemieślnika. Robotnik śląski przy obecnych niskich placach nawet najżywniejszych potrzeb życiowych zaspokoić nie może. I stąd ogromne straty dla kupców wszystkich branż, gdyż ludność robotnicza w zakupach ograniczy się musi do potrzeb najniezbędniejszych. Ile zaś tej ludności robotniczej w międzyczasie wyemigrowało z kraju? Do Francji samej dotąd około 38 000 robotników z samego Śląska polskiego, a nieomal co tydzień dotąd wyruszają z Mysłowic na roboty do Francji znaczne partie robotników śląskich, przeważnie górników. Każdy taki transport obejmuje po 800 do 1500 osób. Ekspozytura francuska prosi i błaga w polskich piśmiech śląskich o zgłaszanie się robotników do Francji. Może to i dobrze, w każdym razie lepiej jest, ażeby robotnicy nasi, ludność nasza, miała pracę i zarobek, chociażby we Francji, zamiast beczynnie być wskazaną na pomoc państwa i obywateli. Ale: czyż było nam tego potrzeba?

O niedzy 40 000 bezrobotnych na Śląsku, o wielkich ofiarach społeczeństwa, ażeby ich podtrzymać na duchu, dla braku miejsca może w następnym „Liście” napisze

Aleksy Pajak.

Ambasady w Polsce.

Różnica między ambasadorem a posłem w dawnej Polsce. — Ceremoniał przyjęć.

Zamianowanie ambasadorów polskich przy Stolicy Apostolskiej i w Paryżu, oraz sprawa podniesienia do godności ambasad poselstw niektórych wielkich mocarstw w Warszawie, nie jest dla Polski nowością, lecz powrotem do dawnych tradycji, przyznaniem praw historycznych. Zamieszczą o nich interesujące informacje „Kurier Warszawski”:

Polska wieku 16-go, 17-go, 18-go w pośród ówczesnych mocarstw Europy ząywała przywilejów wielkim monarchjom przynależnych, wymieniając z nimi poselstwa najwyższej hierarchicznie rangi. Różnica pomiędzy ambasadorami a posłami niższych kategorii wytworzyła się pod koniec 16-go wieku. Zaczęto wtedy posługiwać się także agentami dyplomatycznymi, pozbawionymi charakteru reprezentacyjnego, opatrzonymi niemniej w pełnomocnictwa swoich monarchów, względnie rządów. W ten sposób powstawały z biegiem czasu tytuły posłów (envoye) nadzwyczajni, ministrów pełnomocnych, prezydentów, charge d'affaires, które już wszystkie w 17-ym i 18-ym wieku znane były w Polsce.

Z biegiem czasu, gdy powstały różnice w rangach i tytułach przedstawicieli dyplomatycznych, wielu mniejszych władców zaczęło nadawać tytuły ministrów pełnomocnych swoim reprezentantom...

Honory i względy, jakie przysługiwały ambasadorom i różnice, jakie stosowano w traktowaniu ambasadorów i ministrów pełnomocnych, zależały w swych szczegółach od zwyczajów i tradycji każdego dworu, zasadniczo jednak były w całej Europie bardzo zbliżone, polegały bowiem zawsze na te samej zasadzie, że w ambasadorach widziano reprezentantów osoby mo-

narszej, względnie majestatu państwa, w ministrach pełnomocnych zaś jedynie agentów. Ceremoniał polski uwzględniał i bardzo nawet podkreślał te różnice, to też tylko ambasadorom przysługiwało w Polsce prawo „wjazdu” z uroczystym orszakem do stolicy, tylko ambasadorowie mogli zasiadać do stołu królewskiego przy ceremonialnych bankietach, nakrywać głowę wobec monarchy, bezpośrednio towarzyszyć królowi, a nawet w niektórych wypadkach prowadzić króla pod rękę, w procesjach i pochodach. Ambasadorowie korzystali z pierwszeństwa przed wszystkimi dygnitarzami państwowymi polskimi, ustępując tylko kardynałom i prymasowi, podczas gdy ministrowie pełnomocni szli dopiero po senatorach i ministrach polskich.

Były dwa ceremoniały audiencji, na której ambasador składał swoje listy uwierzytelniające; jeden, t. zw. zwykły, ustalili się zasadniczo dopiero w 18-ym wieku, drugi, uroczysty, który stosowano do tych okoliczności, kiedy król przyjmował ambasadorów publicznie w sali senatu wobec obu izb. Zdarzało się to jedynie podczas trwania kadencji sejmowej i w wypadkach, gdy ambasadorowie mieli występować ze specjalnymi deklaracjami wobec stanów Rzeczypospolitej...

Pomimo wszystkich zmian, jakie cały wiek XIX, oraz ostatnie czasy przyniosły w ogólnych zwyczajach, pomimo tylu uproszczeń, jakie względy praktyczne wniosły w życie, dziś, gdy po przeszło całym stuleciu Polska powróciła do grona mocarstw Europy, w stosunkach dyplomatycznych zaszły stosunkowo niewielkie zmiany.

Z ruchu Chrześc. Demokracji.

DELEGACJA U P. MINISTRA KOLEI.

We wtorek, dnia 2.12. br. vice-marszałek Sejmu Gdys był na posłuchaniu u p. Ministra wraz z delegacją robotniczą huty „Pokoju” na Górnym Śląsku (Nowy Bytom).

Vice-marszałek Gdys przedstawił p. Ministrowi ciężkie położenie robotników i urzędników, pracujących w wyżej wymienionej hucie. Pan Minister po zaznajomieniu się bliżej z ciężką sytuacją, jaką przeżywają robotnicy i urzędnicy huty „Pokoju” przyrzekł dać zaliczkę na poczet obłatalunku 1925 roku, by tym sposobem przyjąć z pomocą pracownikom huty. —

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Piątek; Saby op. Wschód słońca 7.56. zachód 3.45. Wschód księżyca 1.47. zachód 1.4.

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. (Muzeum, ul. Lipowa 28 i ptr.) otwarta codziennie — z wyjątkiem niedzieli — od godz. 5-7 wieczorem. Dla dzieci w środy i soboty od 4-5 popołudniu

—** Muzeum (ul. Lipowa 28) otwarte w środy i soboty od godz. 12-2, w niedziele i święta od godz. 11-2 w popołudnie.

O KONCESJE DLA INWALIDÓW.

Warszawa, 3. 12. (Pat.) Sejmowa komisja opieki społecznej i inwalidkiej pod przewodnictwem pos. Bigońskiego (Chrześc. Dem.) obradowała nad sprawą koncesji. Projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej, regulującego tę kwestję przedstawił komisji dyrektor departamentu p. Głowacki. Projekt tego rozporządzenia przewiduje wypowiedzenie wszystkich dotychczasowych koncesji w ciągu 2 lat z tem, że pewnym kategoriom dotychczasowych koncesjonariuszy, a więc w pierwszym rzędzie inwalidom koncesje byłyby nadal udzielone.

Wywiązała się obszerna dyskusja, w której przemawiali pos. Bigoński (Chrześc. Dem.), Bobrowski (P. P.S.), Prattsowa (PPS.), Malinowski (PPS.), Sznajdel (Piast) oraz przedstawiciele koła żydowskiego pos. Melcerowa, Wiślicki i Lewinson. Ostatni mówcy przedstawiciele koła żydowskiego przemawiali w obronie dotychczasowych koncesjonariuszy, domagając się odszkodowania od państwa dla tych, którym koncesje będą wypowiedziane. Pozostali mówcy wypowiadali się za zafatwieniem tej sprawy sposobem w projekcie rozporządzenia przewidzianym. Po odrzuceniu całego szeregu wniosków, zgłoszonych przez pos. Wiślickiego, dyskusję ukończono bez głosowania.

—** Wykłady z dziedziny alkoholizmu — z okazji wystawy przeciwalkoholowej — odbywają się w auli gimnazjum klasycznego przy ul. Sienkiewicza. Program wykładów jest następujący:

W czwartek 4 grudnia o godz. 6 popoł.: 1) O szczęście przyszłych pokoleń: ks. prob. Szuman z Nawry. 2) Kobieta w walce z alkoholizmem: d-równa Majowa.

W poniedziałek 8 grudnia o godz. 5 popoł.: 1) Wpływ alkoholu na czyny karygodne w okręgu grudziądzkim: sędzia dr. Bernecki. 2) Co nam czynić należy: ks. dziekan Dembek.

Wstęp na wykłady jest bezpłatny. Wszystkie stany i zawody oraz stowarzyszenia zapraszamy do zwiedzenia wystawy i do wysłuchania wykładów.

Komite Wystawowy.

—** Sekretariat T. C. L. na Pomorze (Muzeum, ul. Lipowa 28 i ptr.) donosi wszystkim prezesom komitetów T. C. L. oraz prezesom wszystkich innych towarzystw, że wypożyczalnia przeźroczy została uzupełniona przez kilkanaście nowych i rozmaitych serżi.

—** Przeniesienie. Pan Preiss, podsekretarz przy sądzie powiatowym w Grudziądzu został przeniesiony w tych dniach na stanowisko sekretarza sądu powiatowego w Tucholi.

—** Z Wisły. Wodostan rzeki wyniósł dziś rano pod Grudziądzem 0.35 m. powyżej zera. Ze statków rzecznych przybyły: holownik „Andrzej Zamoyski” z jedną załadowaną łodzią z Warszawy; statek ten po krótkim postoju odjechał dalej w dół rzeki. Holownik „Henryk” przejeżdżał z

Nakłą bez ładunku. Żegluga berlinek i tratw stała już zupełnie.

—** Konf. Pań Św. Wincentego a Paulo uwiadoma swe Panie, że odbędzie się wspólna Komunia Św. i to dnia 8-go bm. Mszę Św. odprawi ks. dziekan o godzinie 8-mej. Prosimy członkinie o wspaniały udział, ażeby uprosiły Św. Wincentego o osłódenie biednym ich dołi. ZARZAD.

—** Okrężna sprzedaż zabawek i kiermasz zabawkowy. Na fundusz stypendyjny dla abiturjentki. Omnia szkolna uczennice klasy ósmej gimnazjum żeńskiego pod protektoratem opiekunki klasowej p. P. postanowiła na rozstanie się z ukochaną szkołą zapoczątkować fundusz stypendyjny dla przyszłej abiturjentki zakładu. Ponieważ urządzone na ten cel dwa odczyty - koncerty o Chopinie po odrzuceniu kosztów przyniosły zaledwie kilkanaście złotych, niezrażone niepowodzeniem uczennice, urządzają na ten cel szlachetny wyjątkowo własnymi siłami kiermasz na zabawki, którego atrakcją będą obrazki sceniczne z życia szkolnego, ad hoc skomponowane i przez nie same mające się odegrać w auli zakładu. Nim jednak ta po uuprawieniu ogrzewania centralnego będzie gotowa do użytku (i nim rodzice wydadzą pieniądze na świeta) już od soboty 6 grudnia rozpocznie się okrężna sprzedaż zabawek w kołach znajomych i życzliwie uposobionych domach handlowych. — Bliższe szczegóły o kiermaszu wkrótce.

—** Święty Mikołaj ustalił swój przyjazd do Grudziądza na sobotę, dnia 6 grudnia o godz. 3½ do sali Tivoli. Sędziwy starsuszek opóźnił nieco swój przyjazd, gdyż tego roku musi się w dużo miejscowościach zatrzymać, by pobłogosławić dziatwe i rozdać podarki. Pakieciki, przygotowane przez aniołków dla grzecznych dzieci przyjmują kancelarja teatru w sobotę ogodz. 11-iej aż do przybycia Św. Mikołaja.

—** Zaproszenie na zebranie organizacyjne „Dnia Ofiar na rzecz Polaków w Niemczech”. Ponieważ ostatnie zebranie organizacyjne zwołane w dniu 29. 11. nie doszło do skutku, zwołujemy niniejszem ponownie zebranie organizacyjne „Dnia Ofiar na rzecz Polaków w Niemczech” na piątek, dnia 5-go grudnia br. godzinie 6 popoł do sali Rady Miejskiej. Na zebraniu to zapraszamy niniejszem przedstawicieli wszystkich organizacji społecznych i zawodowych, władze, duchowieństwo, prasę itd.

—** Kurs instruktorów handlowych. Wydział kursów handlowych Polskiej Macierzy Szkolnej organizuje w początkach stycznia 1925 roku jednomiesięczny kurs instruktorski handlowy dla przyszłych instruktorów prowincjonalnych kursów, przygotowujących kupców detalistów (drobnych kupców). Opłata za kurs wynosi 15 złotych. Informacji o warunkach przyjęcia i programie kursu udziela Wydz. Kursów handlowych Macierzy w Warszawie, Krak. Przedmieście 7 m. 4.

—** Podaje się do wiadomości, że Losy Loterii Państwowej na cele dobroczynne już nadeszły. Sprzedaż owych losów uskutecznią się w kolekturze Loterii Państwowej przez kolektora p. B. Krzywińskiego w Grudziądzu, ul. Stara 111 p. Cena losów wynosi za cały los 3 złote, za pół losu 1.50 zł. Ciągnięcie odbędzie się dnia 22 grudnia br. pod dozorem członków Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej w Warszawie.

Ponieważ ilość losów jest niewielka, zaleca się spieszenie nabyć tychże.

—** Z kroniki policyjnej. Podczas ostatniej doby aresztowano w naszym mieście 5 osób, a mianowicie 2 za kradzież kieszonkową, popełnioną na dworcu, 2 za pijalstwo i 1 za nierząd.

Z KIN.

⚡ Jedna znaczniejsza premie w kinie „ORZEŁ” odbędzie się dziś, dnia 4 bm. Mianowicie wyświetlanem będzie jubileuszowe arcydzieło p. t.: „Wyspa zatopionych okrętów” oraz arcyważna farsa z Harold Lloydem jako nadprogram.

⚡ Kino „Gimpa” wyświetla od czwartku do niedzieli włącznie potężny 6-aktowy dramat o silnym napięciu p. t. „Strzeż się kobiet”, oraz niezwykle interesujący dramat 6-aktowy „Prawda czy poezja” z rosyjską tancerką Petrowa w roli głównej. Oprócz tego świetne nowe Variete. W niedzielę o godzinie 3 przedstawienie dla młodzieży i dzieci.

Ruch towarzystw.

—(rt) Sekcja Strzelecka Tow. Pow. i Woj. W poniedziałek dnia 8 bm., odbędzie się strzelanie sekcji na strzelnicy wojskowej, przy ul. Lipowej. Zbiórka o godz. 9-iej rano. Strzelanie na 200 mtr. leżac z podpórka Zgłaszający się po godz. 10,30 do strzelania dopuszczeni nie będą.

Kierownik sekcji: (—)Wolnar.

—(rt) Zarząd Związku Hallerczyków Płocówki Grudziądz przypomina wszystkim członkom, iż zebranie miesięczne odbędzie się dziś w czwartek dnia 4. 12. br. o godz. 7 wieczorem, w sali p. Dominikowskiego przy ul. Strzeleckiej 15-16. Obecność wszystkich członków konieczna.

—(rt) Walne Zebranie Klubu Szolców w Grudziądzu odbędzie się w sobotę dnia 6-go grudnia br. o godzinie 7-mej wieczorem w Strzelnicy. O liczny udział prosi ZARZAD.

—(rt) Sodalicja Dzielców przy kościele Św. Krzyża urządzi w poniedziałek dnia 8-go grudnia (w święto Niep. Pocz. N. M. P.) o godz. 7 i pół wieczorem w sali „Bazaru” przy ul. Montuskiej 8 Wieczornice, na którą zaprasza się wszystkich miłośników jak nąuprzejmiej. —Generalna próba dla dzieci o godz. 1-szej popoł

Z Pomorza.

—** ŁASIN. (Odnaczenie burmistrza). Jak się z biura Związku Straży Pożarnych Województwa Pomorskiego dowiadujemy, pan Stefan Tomczyński, burmistrz miasta Łasina i przez wywołanego Związku, brany nan. już działacz na polu pożarnictwa, został przez Radę Naczelną Gł. Zw. Str. P. w Warszawie odznaczony najwyższym dyplomem w dowód uznania jego działalności na polu pożarnictwa ojczystego. Mam nadzieję, że pan burmistrz Tomczyński jeszcze przez długie lata pokieruje Związkiem Pomorskim, pracując jak dotąd z poświęceniem w celu krzewienia i udoskonalenia pożarnictwa na Pomorzu

Repertuar Teatru Miejskiego.

Tydzień śmiechu i żniwek!

- CZWARTEK:** „PRAWO POCALUNKU“ — komedia.
PIĄTEK: Premiera „RAJ ZAMKNIĘTY“ — arcykomiczna farsa.
SOBOTA: „HISZPAŃSKA MUCHA“ — komedia.
NIEDZIELA: O 3,30 „ZACZAROWANE KOŁO“.
 Wieczorem „RAJ ZAMKNIĘTY“.
PONIEDZIAŁEK: „DZWONY z CORNEVILLE“.

Z całej Polski.

— * **POZNAŃ.** (Prawdziwie polskie miasto). Dzienniki pomieszczyły wyciągi z mowy ministra Ratajskiego w Poznaniu, który ilustruje gospodarkę mielską Poznania i jego rozwój. Ludność w latach od 1918 do 1924 przybyło 30 tysięcy osób, tak, że w ten sposób Poznań liczy obecnie prawie 200 tysięcy mieszkańców, w tym czasie przybyło do Poznania 83 tysięcy narodowości polskiej, a odpłynęło 63 tys. osób narodowości niemieckiej. W roku 1918 Polacy stanowili 57 procent mieszkańców, Niemcy 38 proc. mieszkańców, żydzi 3,5 proc. W roku 1924 Polacy stanowią 95 procent ludności, Niemcy 3,5 procent, a żydzi 0,58. Dane te wskazują, jak szybko wzrastała ludność Poznania i jak radykalnie zmieniła swoje oblicze narodowe. Dodać jeszcze należy, że uniwersytet poznański liczy około 4000 słuchaczy.

— * **KATOWICE.** (Zasądzenie redaktora). Tutejsza Izba Karne zasądziła redaktora rewolwerowej gazety „Nachschatten“ za ogłoszenie artykułu treści niemoralnej na 1500 złotych grzywny i 2 tygodnie więzienia.

(Otruć alkoholu). W Nowych Hajdukach zastano w chlewie zwłoki niejakiego Müllera. Obok zwłok leżała butelka od spirytusu. Badnie zwłok wykazało, że Müller zmarł wskutek wypicia znacznej ilości okowity od palenia.

— * **WARSZAWA** (Ustąpienie Nowaczyńskiego). Nowaczyński podaje w prasie do wiadomości, że z dniem 3 grudnia przestał być współpracownikiem „Warszawianki“ i „Myśli Narodowej“ i że wycofuje się z życia publicystycznego.

— * **WARSZAWA.** (Groźna zapowiedź dla pijaków). Komisarz rządu Jarmołowicz udzielił wywiadu współpracownikowi „Echa“, w którym w sprawie zwalczania pijaństwa wypowiedział następujące groźne zapowiedzi: — Pijaństwo jest moim największym utrapieniem! Sądzę, że do wyeliminowania pijaków nie pomogą ani zakazy, ani nawet kary aresztu. Tu trzeba się chwycić innych środków — nowoczesnych... Otóż podałem projekt, aby Magistrat wybudował na krańcach miasta jakiś wielki „Dom zdrowia“ dla pijaków... „Pacjentów“ zbierano by wieczorem z ulicy i zwożono do Domu w specjalnych karetkach, gdzie poddawano by ich specjalnym zabiegom lekarskim do... przepłukania żołądka włącznie... Sądzę, że traktowanie pijaka, jako chorego, w bardzo przedkim czasie zdolałoby wykorzystać z niego zgubny najóg.

(Samozwaniaczy „ambasador“ okradł gen. Zagórskiego). W mieszkaniu gen. Zagórskiego zjawił się pewien wytwornie ubrany pan, który nie zastawszy generała w domu, oświadczył służącemu, że jest posłem i że zaczeka w mieszkaniu na generała, gdyż musi go zobaczyć. Służący wpuścił owego pana do gabinetu, w którym gość przez parę minut pozostawał. Następnie rzekomo zniecierpliwiony opuścił mieszkanie. W chwili potem nadszedł gen. Zagórski. Poinformowany o tajemniczym wizycie rozglądał się po gabinecie i spostrzegł, że „pan poseł“ ukradł mu dwa rewolwery, bardzo kosztowne, których rokojeść była z perłowej masy.

— * **LWÓW.** (Samobójstwo z powodu redukcji). Dyrektor małopolskich hurtowni chrześcijańskich we Lwowie, Wilhelm Schler, pozbawił się życia wystrzałem z rewolweru. Przyczyną rozstrój nerwowy z powodu redukcji.

(Samolot gimnazjum lwowskiego). Gimnazjum XI we Lwowie prowadzi akcję celem ofiarowania armii samolotu bojowego. Spraw posunęła się już tak daleko, że dnia 8 maja 1925 roku na nowym samolocie projektowany jest lot na lotnisku lwowskim.

(Aresztowanie sprytnych oszustów). Z powodu braku mieszkań powstały we Lwowie specjalne biura, trudniące się wyszukiwaniem i pozbywaniem mieszkań. Niedawno aresztowano właściciela jednego z takich biur, Wilhelma Kilmescha, z powodu oszustw i wyłudzenia pieniędzy od osób, poszukujących mieszkań. W sprawie tej zamieszanych jest wiele osób, które Klimeschowi nastęrczali klientów i udzielały pomocy. Do tutejszego wydziału śledczego zgłosił się wiele osób poszkodowanych. Oprócz Klimescha aresztowano w toku dochodzeń syna jego i niejaką Weisbergową, jako współwinnych oszustwa i lichwy mieszkaniami.

Z zebrań i towarzystw.

— Zebranie miesięczne Narodowej Organizacji Kobiet odbyło się wczoraj wieczorem w lokalu hotelu p. Kellasa. Po wyczerpaniu w obradach porządku dziennego przez zarząd i członkinie N. O. K., wygłosił p. Pietrykowski, słuchacz praw uniwersytetu poznańskiego, niezmiernie ciekawy referat p. t. „Walka dwóch światów“. Treść referatu obejmowała długotrwałą a zaostrogającą się walką pomiędzy dążeniami socjalizmu i nacjonalizmu. Referat był opracowany nadzwyczaj fachowo i przekonująco. P. Roslan — artysta Teatru Miejskiego — odczytał wspaniale urywki z „Wiosny“ w „Chłopach“ Reymonta, mianowicie śmierć Boruny. Odczyt p. Zakrzewskiej o Reymontcie opracowany bardzo indywidualnie, zdradził u prelegentki wielkie umiłowanie zasłużonego laureata i jego „Chłopców“.

Zebranie powyższe należy zaliczyć do rzędu tych, które pracy N. O. K. zdobywają coraz większe uznanie i wdzięczność.

Rumień guzkowaty.

Nieznana choroba zakaźna.

Pisma warszawskie przyniosły w tych dniach wiadomość o wypadkach śmierci, wynikłych we wsi Henrykowie pod Warszawą, a to wskutek, jakoby zatrucia wodą.

Wiadomość ta sprawdzona przez „Przegląd Wieczorny“ przedstawia się jak następuje:

W Henrykowie, jak się okazuje, wybuchła epidemia t. zw. „rumienia guzkowatego“, znanego w literaturze medycznej pod nazwą „Erythema notosum“. Jest to choroba charakteru zakaźnego. Objawia się początkowo w obrzęku nóg i rąk, następnie wywołuje stan gorączkowy, dochodzący do 39 st., poczem występuje ostra wysypka, której przebieg podobny jest do szkarlatyny. Chory czuje się po tych procesach względnie nieźle, niespodziewanie jednak umiera. Na chorobę tą, jak zresztą stwierdzono to w Henrykowie, zapadają ludzie bez różnicy wieku. Wśród kilkunastu osób, zmarłych w Henrykowie, znajduje się nawet 2 tygodniowe niemowlę.

Należy zaznaczyć, że epidemia „rumienia guzkowatego“ nie posiada własności rozszerzenia się, przeciwnie lokalizuje się w granicach, terenu, na którym znalazła podatny grunt do rozwoju.

Głównymi, sprzyjającymi rozwojowi tej zakaźnej choroby warunkami stają się niehygieniczne urządzenia mieszkaniowe i wilgotny teren. Choroba ta na ogół występuje bardzo rzadko i dlatego nie została nawet przewidziana w naszej ustawie w zwalczaniu chorób zakaźnych. Walka z nią jest tem trudniejsza, że dotąd bliżej nieznany jest jej zarazek.

Do Henrykowa zjechała specjalna komisja lekarska, złożona z lekarzy bakteriologów z państwowego szpitala epidemiologicznego.

Wobec mnożących się wypadków śmierci, następujących zresztą po trwającej kilkanaście dni chorobie, urząd lek. przy starostwie warszawskim podjął przedewszystkiem akcje zmierzającą do całkowitego umieszczenia zarazy. Mieszkańców domów, w których zaszły wypadki, wyłącza prawie robotników fabrycznych, izolowano od reszty mieszkańców. Pozostają oni we własnych mieszkaniach, do których dostarczana jest im żywność.

Ze sali sądowej.

Jak wiadomo, jeden z oskarżonych — niejaki Litwiński — o zabójstwo posterunkowego Policji Państwowej, dokonane swego czasu w Gniewie, wniósł prośbę o rewizję wyroku, który jego i drugiego oskarżonego Dąbrowskiego, skazywał na 14 lat ciężkiego więzienia z pozbawieniem praw obywatelskich. Wczoraj, tj. w poniedziałek 1 grudnia br. toczyły się rozprawy w tutejszym Sądzie Okręgowym przez cały dzień. Przesłuchano około 30 świadków, m. in. drugiego oskarżonego Dąbrowskiego, który jeszcze przedtem przyznał się do zbrodni. Nad wieczorem Sąd — po długich naradach — zatwierdził wyrok poprzedni.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— **W SPRAWIE ZNIŻKI STOPY DYSKONTOWEJ W BANKACH PRYWATNYCH.** W związku z obniżeniem stopy dyskontowej do 10 procent Bank Polski zawiadomił wszystkie banki, że koniecznym warunkiem korzystania nadal z kredytu w Banku Polskim jest obniżenie ich własnej stopy dyskontowej. Nadal żaden z banków, korzystających z kredytu w Banku Polskim, nie może liczyć u siebie za dyskonto więcej niż 20 procent w stosunku rocznym, to jest dwa razy tyle, ile liczy dzisiaj Bank Polski. Żadne inne dodatki w postaci prowizji i porta nie są dopuszczalne.

Bankom, które nie zechcą zastosować się do powyższego warunku, Bank Polski zamknie natychmiast wszystkie rachunki, nie wyłączając żyrowego. To samo stosuje się do wszystkich zakładów kredytowych, zarówno akcyjnych, jak spółdzielczych i prywatnych.

— KOSZTY UTRZYMANIA W WARSZAWIE.

Drożyna w miesiącu listopadzie w Warszawie została skutecznie zatrzymana. Wzrost kosztów utrzymania podwyższył się w stolicy zaledwie o 0,7 % W pierwszych dniach grudnia mamy do czynienia z wydatnym spadkiem cen na artykuły żywnościowe.

Komisja dla badania zmian w kosztach utrzymania ustaliła wzrost cen w listopadzie na + 0,7. Wzrost cen dla poszczególnych pozycji wygląda w ten sposób:

Żywność — + 0,61, Opał i światło — + 4,88. Mieszkanie, wydatki na potrzeby kulturalne i na odzież — 0.

W listopadzie dzienny koszt utrzymania rodziny, złożonej z 4 osób, wynosił 6 zł. 61 gr. W październiku dzienny koszt utrzymania wynosił 6 zł. 56 gr.

— GOSPODARCZE STANOWISKO POLSKI W EUROPIE.

Ameryka coraz bardziej zaczyna się interesować politycznym i gospodarczym położeniem Polski. W ostatnich czasach opublikowane zostały w New Jorku tablice statystyczne omawiające szczegółowo poszczególne państwa macarstwowe — wśród nich i Polskę pod względem przestrzeni ludności, gęstości zaludnienia, użytkowania roli i produkcji.

Pod względem użytkowania roli, Polska wśród państw Europy zajmuje czwarte miejsce po Francji, Niemczech i Hiszpanii, a przed Włochami, Rumunją, Jugosławią, Czechosłowacją i Anglią. Pod względem

przeźreni i ludności Polska zajmuje 5-te miejsce w Europie.

Najpomyślniej reprezentuje się Polska wśród państw Europy pod względem siły swej waluty, stoi bowiem na pierwszym miejscu przed Szwecją, Anglią, Hiszpanią i Norwegią, które mają walutę wysokowartościową, ulegającą jednak pewnym wahaniom w stosunku do parytetu oraz Francją, Włochami, Czechami, Finlandją, Jugosławją, Rumunją, Austrią, Węgrami i Niemcami, których waluty ulegają znacznej deprecjacji.

SPADEK CEN ARTYKUŁÓW ŻYWNOŚCIOWYCH W WARSZAWIE.

Warszawa, jako stołeczne miasto, jest wzorem, który naśladuje prowincja pod każdym względem. Jeśli się rozchodzi o nadawanie tonu w modzie, w ruchu naukowym, w drożynie itd. itd. Warszawa zawsze kroczy na pierwszym miejscu.

Jak donosiliśmy, już nasze stołeczne miasto było do tej pory niestety, wzorem dla prowincji w stałym i niczem nieuzasadnionym podbijaniu cen na artykuły pierwszej potrzeby. Obecnie z zadowoleniem podajemy fakt wprost przeciwny. Od tygodnia Warszawa staje się wzorem dla prowincji w obniżaniu cen.

Zaczęło się od zniżki cen chleba nie wielkiej wprawdzie, bo wynoszącej zaledwie 1 gr. na tuncie, jednakże już ta minimalna różnica w cenie na ten niezbędny do życia artykuł dała impuls do obniżenia cen innych towarów. I tak w ślad za zniżką cen chleba poszło, znacznie już wydatniejsze, obniżenie cen mięsa, drobiu, artykułów kolonialnych itd. Dalsze zniżki cen artykułów pierwszej potrzeby w Warszawie przedstawiają się następująco:

Obniżenie cennika kolonialnego. Stowarzyszenia i związki kupieckie branży kolonialnej uchwały obniżenie cennika artykułów kolonialnych, począwszy od dnia 2 bm. Zniżka ta na kasze wynosi od 5 do 8 proc. na 1 kg.

Obniżenie ceny cukru. Począwszy od dnia 3 bm. cena cukru w sprzedaży detalicznej we wszystkich sklepach prywatnych, wynosi 1,15 zł. za 1 kg. kryształu (dawniej 1 kg. 1,20 zł).

Gielda pieniężna.

Warszawa, dnia 3. 12.

10-ta godzina przedpołudniem.

| | |
|----------------------|-----------|
| Dolary Stanów Zjedn. | 5,16 złp. |
| Floreny holenderskie | 209,15 „ |
| Franki belgijskie | 26,8 „ |
| Franki francuskie | 28,41 „ |
| Franki szwajcarskie | 99,3 „ |
| Funty angielskie | 23,06 „ |
| Korony austriackie | 7,80 „ |
| Korony czeskie | 15,64 „ |
| Liry włoskie | 22,58 „ |
| Korony norweskje | 74,43 „ |
| Korony duńskie | 87,76 „ |
| Korony szwedzkie | 139,80 „ |
| Dolary kanadyjskie | 5,00 „ |

Poznańskie Notowania Zbożowe

z dnia 3. 12. 1924.

Ceny w złotych loco Poznań za 100 kg. w ładunkach wagonowych

| | |
|--------------------|-------------|
| Żyto 100 kg. | — 19,25 |
| Pszonca | 2 25—24,25 |
| Jęczmień zwyczajny | — 25,50 |
| Jęczmień browarowy | — 25,50 |
| Owies | 19,00—20,00 |
| Mąka żytnia | — 1,50 |
| Mąka pszenna | 38,00—40,00 |
| Ospa żytnia | — 13,25 |
| Ospa pszenna | — |
| Ziemiaki jadalne | — 4,00 |
| Ziemiaki fabryczne | — |
| Pauszka | — |
| Wyka | — |
| Groch polny | 19,00—23,00 |
| Groch wiktoria | 27,50—31,50 |
| Seradela | 13,50—15,50 |
| Siemka tuzna | 1,60—1,75 |
| Siemka prasowana | 3,00—3,15 |
| Siano luzne | 4,60—5,60 |
| Siano prasowane | 7,00—8,00 |

Poznańskie ceny na bydło z 3. 12. 24

| 100 kg. żyw. wagi | Cena 28 11 | Cena 3 12. |
|---------------------------|--------------|----------------|
| Bydło rog. I kl. | — | 90,00— |
| „ „ II kl. | — | 70,00— 72,00 |
| „ „ III kl. | — | 50,00— 52,00 |
| Cielęta I kl. | — | 96,00— |
| „ II kl. | — | 80,00— 82,00 |
| „ III kl. | — | — 70,00 |
| Swinie I kl. | —126,00 | —126,00 |
| „ II kl. | —118,00 | —118,00 |
| „ III kl. | 98,00—100,00 | 100,00— 104,00 |
| Owce I kl. | — | — 60,00 |
| „ II kl. | — | — 50,00 |
| „ III kl. | — | — |
| Prosięta za parę 6—8 tyg. | 10,00— 12,00 | — |
| Prosięta za parę 9 tyg. | 15,00— 19,00 | — |

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz
 Redaktor odpowiedzialny: Konstanty Dąbkowski

Najwytworniejsze

» Kino «
Apollo

ul. Groblowa 2/4
 Telefon 309

Kto jeszcze nie widział, niech spiesz się zobaczyć wspaniały sensacyjny obraz

Cancerz

według słynnej powieści H. Hollendra
 Dzisiaj ostatni raz!

Dziś i w dni następne do 7-go grudnia włącznie:

KINO ORZEL KINO

„Wyspa zatopionych okrętów“

Jubileuszowe arcydzieło wytwórni „First National“.

Sensacyjny dramat życiowy w 8 aktach o niewidzianym dotąd w filmach napięciu.

Koszta inscenizacji wynoszą 4 miliony dolarów.

Arcyzabawne farse z znanym komikiem

Harold Lloydem.

Nadprogram: „On“

2577

CZEM JEST
„Murzyn z załogi
Narcyza“
Conrade - w literaturze

TEM JEST!
„Wyspa zatopio-
nych okrętów“ —
w kinie



**Obwieszczenia urzędowe
władz miejskich.**
Według prawa prasowego odpowiadają
za dalsze nieistnienie
nadaekretarski miejski
Banasz Baszkowski w Grudziądzu

Ogłoszenie.

Naibliższy dwunasto-niesięcny
kurs dla kandydatek na położne
rozpocznie się w Poznaniu dnia 1-go kwietnia
1924 r.

Zgłoszenie o przyjęciu na kurs należy wnieść
do Magstrata

Do wniosku należy dołączyć:

1. poświadczenie lekarza powiatowego o stanie zdrowia fizycznego i umysłowego,
 2. poświadczenie policji miejscowej za kandydatką cieszącą się dobrą opinią, nie była sądownie karana i nie miała dzieci nieślubnych,
 3. świadectwo chrztu lub urodzenia,
 4. świadectwo powtórnego szczepienia ospy.
- Zamężne kandydatki muszą dołączyć własnoręcznie podpisane zezwolenie ich męża.

Wszelkie informacje w sprawie powyższego kursu otrzymują int-resowani u Magistracie Ratusz I pokoi nr. 30 do dnia 23 grudnia br.

Grudziądz, dnia 1 grudnia 1924 r. (2590)

MAGISTRAT

—) Włodek

Autobus!

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że z dniem 6-go grudnia 1924 r. rozpocząję

KOMUNIKACJĘ SAMOCHODOWĄ

z Nowego przez Waraniec, Bzowo, Fletenowo i z powrotem

Pantofle drewniane

(korki)

dobrze drzewo i skóra
poleca hurtem i detalicznie 2574

CZAJKOWSKI, GRUDZIĄDZ, ulica Kalinkowa 17.

Materiały piśmienne, biurowe i szkolne

poleca

Hurtownia St. Calbecki
Grudziądz, Mickiewicza nr 21 2573

Plac 23 Stycznia nr 23. **Jakobson.**
ZĘBY plomby od 2,- zł
począwszy w pierwszo-
na odpłatę rzędne wykonaniu.

TYGODNIK DOSTAW WE LWOWIE

posada w przygotowaniu — jak w latach ubiegłych — 2 nadzwyczajne wydania, poświęcone propagandzie na rzecz przemysłu fabrycznego wszystkich dzielnic Polski.

Wydana te ukaza się p. t.

NUMER GWIAZDKOWY

który rozesłany zostanie bezpłatnie do wszystkich: cegielni, wapienników, przedsiębiorstw budowlanych, inżynierów, sejmików powiatowych magistratów, fabryk papieru, rafinerji nafty etc. - oraz

NUMER NOWOROCZNY

który otrzymają bezpłatnie wszystkie: zarządy kopalń węgla, kopalnie ropy, tartaki, eksploatacje leśne, leśnictwa państwowe i prywatne, cukrownie, plantatorzy buraków, dominia, huty żelaza, odlewnie żelaza i fabryki maszyn.

PRZEDSIĘBIORSTWA

pragnące korzystać z tych numerów celem zamieszczenia swych ogłoszeń, zechcą przestać zamówienia, teksty, klisze, opisy, monografie itp. możliwie wcześniej.

Za Wydawnictwo „Tygodnika Dostaw“
Marian Wiktor Jaworski

2575

Kino „OLIMPIA“ Var ete

Chełmińska 20

od czwartku dn. 4 do niedzieli dn. 7 grudnia włącznie
Wielki program:

I. (13013)

„Strzeż się kobiet“

Potężny dramat o silnym napięciu w 6-ciu aktach. W głównej roli — Alfrad Batista — ulubieniec kobiet.

II.

„Prawda czy Poezja“.

Niezwykle interesujący dramat w 6-ciu aktach. W roli głównej tancerka królow-królowa tancerok Petrova. Niezwykła tragedia rosyjska, pryma balera na cesarskich teatrach w Petersburgu.

VARIEE - zmiana programu - Sala dob ze oznan-
Początek prze stawienia o godz. 6 i 8-miej.
W niedzielę o godz nie 8-ciej

przedstawienie dla dzieci i młodzieży.

Restauracja Ziółkowski

v s a v s poczty

Dziś czwartek, dn. 4. XII. 1924

Wieprzowe nogi — Flaki

ładne, solidnie wykonane, własnego wyrobu
polecają tanio 2479

LICHTARZYKI CHOINKOWE

Pomorskie Zakłady Elektryczne
GRUDZIĄDZ, ul. Spichrzowa 16

Więszym odbiorc. udziela się znaczny rabat

KAFLE

niegaziowane, w remskim tor- acie,
kilka wagonów po taniej cenie poleca

M. Perkiwicz, fabryka kafli
Ludwikowo p. Mosina (Poznańskie).

BACZNOŚĆ!!!

Stawię do przeprowadzki
w kierunku Toruń — Bydgoszcz

wóz meblowy 8 1/2 mtr.
o pół ceny taniej od konkur. do dyspozycji

Zgłoszenia przyjmuję do 7 grudnia 24 r.
Spedytor A. Chlebowski,
Grudziądz, ul. Radzińska 9.

30—50 tys. zł.

poszukuje się na krótki czas za pierwszo-
rzednym poręczeniem. Zgłoszenia do GŁOSU
POMORSKIEGO pod nr. 2585.



HENRYK ŻAK POZNAŃ

Polecam na jutro piątek

żywe ryby

jak liny, szczupaki, sandacze — losoś
i węgorz w galarecie, śleż zwiłany w sosie
remontowym, 11 sprotki kilońskie (sie-
lawnki) i pielingi, sałatę włoską, wi-
nogrona i pomarańcze poleca (1458)

B. Stippel, Kościelna nr. 8

Telefon nr. 622

Posady

Sprzedaje

Lekarz

młody, dzielny, gdzie
może się z powodze-
niem osiedlić. Szcze-
gółowe ot. do „Par“
Poznań Fr Ratajczaka 8
pod nr. 54 246. 2580

Nostryfikant

przyjmuje zastępczo le-
karza Łaskawo zgłosze-
nia do „Par“ Poznań, Fr.
Ratajczaka 8 pod 54, 247.

Angielskiego

nauczyciela (iki) z dobrą
wymową poszukuje 2990
R. Szymanderski,
Wybeckiego 33 Tel. 3

Kobieta

uczniowa starsza
podejmę posługi.
Zgł. do Głosu Pomor-
skiego pod 2440.

Krawcowa

szyciąca po-
lepszych
domach, a naichetniej na
majątk poleca się Mro-
zińska Rogóźno p. Gr.

Szwajcara

poszukuje natychmiast
B. Platt, Łasin.

Kupna

Każda ilość
zajęcy
kupuje Lewandowski,
Droga Łakowa 10 12997

Owies

w wszelkie inne zboże
kupuje
A. Dukiewicz Nast.
Młotkowska 3/5
Telefon 117 2579

3 beczki od jęłecznika

beczka 1000 litrowa
do sprzedania 12996
Eschmann, Rybacka 20.

Śledzie

3 sztuki 20 gr.
polecają 2586

F. Dumont, Pańska 17,

Karol Hub, Toruńska 2
(narożnik Pl. 23 Stycznia)

Szełong i 6 krzesel

na sprzedaż ul. Marowa
nr. 18, prz. lewo. 13010

Zguby

W pobliżu rakara
przy ul. Chełmińskiej za-
gnął duży (2586)

szary pies

z świeżo szycią ziaczą
rana na grzbiecie Ostrze-
ga się przed kupnem.
Wiadom. apr. wetery-
narz Freise, Radzyń-
ska nr. 24 tel. 844 (2562)

Różne

Szan. Zwłazni,

Towarzystwa
uprzejmie proszę
uzł teras zamówienia na
SZTANDARY

uskutecznić. Praca wyko-
nane w porze jesienno-zi-
mowej. Jestem w możności
z większą starannością i
taniej ostarowić anielei w
sezonie wiosenno-lutowym,
gdzie jest ogromny swal
prac. Ustielam ewen-
alnie długoterminowe kre-
dyty za częciową spłata.

Fabryka sztandarów
i chorągwi

Jul. Zimniśz,

Poznań
ul. Podgórna 14, II pr.

Wykonuję

wszeiką garderobę damską
Ceny przystępne. Kosa-
rowa 11. II p. pr. 12901

Zawinowienie!

Poznań siebie. Kim jesteś?
Kim być możesz? Czaracz
zdolności przeszedł na
Jezeli Ci brak energii, ro-
wnowagi, jezeli nie wiesz
jak żyć, postępować aby
swycieško przeciwdawio
nie losowi, twórcie się do P-
SZYLLERA SZKOLNIKA,
znawcy dusz autora prac
naukowych. Nadeślij cha-
rakter pisma swego, lub
zainteresowanej osoby, a
pisz rok misiaju urodzenia,
kwaliter, sonaty, wdowio,
ile osob najblizszej rodziny.
Na tych danych otrzymasz
listem poleconym naukową
szczegółową analizę charak-
teru, określenia ważniej-
szych zdarzeń życiowych,
odpowiedzi na szczerze sa-
dane pytania, również ho-
roskop ulonony przez słyn-
ne medium Miss Evigny.
Analizę horoskop wysyła
się po otrzymaniu 5 złotych.
Jezeli wzięc pod uwag: 10
wykonanie analizy wymaga
poważnej umysłowej pracy,
kosztu ogłoszeń, posłowiec
etc. wzięc oznaczona suma
nie jest zbyt wysoka. Ogo-
szenie przyjmuje 12-7 p.p.
Dowodzenia naukowe p-
Szyllera szkolnika sasz-
czycone chwalebne mi towa-
rystw w Warszawie, swia-
dectwem najwybitniejszej
powsze w ata lekarskiego i
obezwami pracy. Kartki
nadwyczej ciekawej treści
naukowo pouczejacej. Kato-
log ilustrowany darmo.
Na przesłane dolozycie ana-
czek nocstowy. Adres:
Warszawa Psyche-Gratofag
Szyller-Szkolnik Piękna 25,
pokój 14. Telefon 306-09.

Mieszkanie

Mieszkanie
3-pokojowe

z wszelkimi wygoda-
mi i meblami do odstą-
pienia. Zgłoszenia do
Gł. Pom. pod nr 12071

Pokoje mebl.

z oddziel-
niem natychmiast do wy-
należenia Rynek 9. I p. 1294

Fortepian

dobry głos, na sprzedaż
Mickiewicza 17. 12998

Fortepian

o dobrym i silnym gło-
sie tanio na sprzedaż. Wiad:
Radzińska 18a, II p. I.

Sprzedam:

szafę lustrzaną,
wertiko, komo-
dę, lustro maho-
niowe, garnitu-
rek dębowy bia-
ły 8 sztuk 12994
ulica Forteczna nr. 12a.

Jedwabny płaszcz plu-

szowy, biały garnitur
barankowy dla 9-letn
dziewczynki,
wózek dla lalki itp., 10-
żeczno dziecięce 12993
tanio na sprzedaż. Wiad-
omość: Małe Tarpano,
ul. Grudziądzka nr 15.

Dzierżawy

Wydzierżawie
nowy dom mieszkal-
ny z dużym ogrodem o-
wocowym. Cena przy-
stępna. — Wiadomość w
Gł. Pom. pod nr. 13005.

Znaleziono

Dnia 1. XII. znalazł
się pies (wilczyca). Do
odebrania: Szczepański,
Małe Tarpano, ulica Grn-
dziądzka nr. 2. 12992

